

# Deniz Sevdalı Kente...

## Nehir YÜKSEL

*Şiiri sürmeseydim,  
Kim nereden bulurdu,  
Haritada İZMİR'İ...*

Makedonyalı İskender'in yolunun, hocası Aristo'nun sözüne uyup Pagos tepesine düşmesi ve bir ağacın altında uyuyakalmasıyla, rüyasındaki Su Perilerinin yeni bir şehir kurarak Smyrna'yı buraya taşımalarını önermesiyle; PAGOS eteklerinde tarihin tüm acı ve tatlı olaylarına tanık olan, yanıp, yıkılan, yeniden kurularak geçmişten günümüze süzülen; ilk olarak Bayraklı sırtlarında, ancak son bulgularla Doğançay'da kurulduğu belirlenen bir şehirdir İZMİR.

Agora'sı, tiyatrosu, stadyumu ve kaleleriyle denize paralel ihtişamlı yollarıyla, antik çağın ve 15. yüzyıl İzmir'inde körfez, sevdalıydı şehre. Ceylan boynuzunu andıran iç limanın kente sevdasının anısıdır Kemeraltı Anafartalar Caddesi'nin eğriliği.

Bugün kaleden baktığımızda her geçen gün ötediğimiz, küstürdüğümüz ve bizi terk etmeyen ama gittikçe uzaklaşan bir sevgili gibidir, uzaklara kovulan DENİZ.

Artık ne körfezdeki gemiler, gravürlerdeki üç direkli ahşap gemilere benzemektedir, ne de şehir kale eteklerinde eğri büğrü sokakları, kiremit damlarıyla, kıyıya gelindiğinde farklılaşan yapılardan oluşan silüetine...

Oysa,

*Ben O İzmir'i severim,  
Darala darala sokaklar,  
Küçük küçük evler,  
Yaşama sevinçle çıkar,  
Denize inen yokuşlar,  
Gülüşlerle düğümle...*

Denizi nasıl küstürüp uzaklaştırdıysak şehirden, Kale de uzaklaşmış yüzyıllar boyunca savunduğu kentten, önce surlarını yitirmiş, yenik düşmüş kente. Yüzyılımızda ise kentin büyüyerek, yani göç olgusuyla çevresini kuşatıp, esir aldığımız Kale, İzmirlinin günlük yaşamında özellikle de akşamları buluşmaktaydı İzmirliyle.

*Şimdiyse kadifeden bir kale,  
Kadifeden bir deniz,  
Şehir desen ayağına serilir.  
Güzeller güzeli gel çık hele...  
İzmir'e bildim bileli,  
Kadifekale'den girilir.*

Şimdiyse kendini savunur olmuş KALE;

*"Denizi kız, kızı deniz,  
Kendisi hem deniz, hem kız kokan" ama  
değişen şehrin yüzünden.  
Sönmüş yanardağlar, kaleler eteğinde,  
Yüzyıllardır uyuyan şu bizim İZMİR,  
O aşık kadınları, levent erkekleri nerede?  
Sahiden yaşayıp göçtüler mi kim bilir...*

Şehir Plancısı,  
Konak Belediyesi

PLANLAMA  
2006/3

Oysa Kale taçlandırdığı tepe üzerinde yalnız kalmak istemiyor. Öyle büyük ki sevdası, şehrin en iyi panoramasını hala surlarının üstünden vermekte. Artık bitmiş olsa da sevdaları, anılarını taşımakta şahit olduğu aşklarını fısıldamak için bekliyor sanal alemin çocuklarının kulaklarına;

*Şuh Şirinler yüzünden dağ delen Ferhadlar,  
Aşklarından yanan Aşık Keremler görmüşüz...*

İzmir’de 30-40 yıldır yaşamakta olup Kale’yi görmeyen tüm İZMİR’lilere ne çok fısıldanacak kelimeler dökmeyi bekliyor Kale. Duvarlarındaki taşlardan oluşan bulmaca karelerindeki gibi, sağdan sola sevgi ve emek, yukarıdan aşağıya sevinç ve hüznün, tepeden turnağa AŞK...

Sadece “İlyada”nın yazarı değil, doğanın ozanı da olan “Homeros”un doğumunu gören, biten değil, anıları sürekli tazelenen bu şehir imbatında, gün-batımında aşk üzerine şiirler yazdırmakta.

*AŞKI ŞEHİRLER YARATIR,  
ŞEHİRLER YAŞATIR DİYORUM.  
GÜN GELİR AŞKLARIYLA  
ANILIR ŞEHİRLER ANILIRSA...*

Yolumuz AŞKA düşmüşken, sözümüzü de büyük usta’nın dizeleri ile sonlayalım:

*“İKİ ŞEY VAR, ANCAK ÖLÜMLE UNUTULUR,  
ANAMIZIN YÜZÜYLE, ŞEHRİMİZİN YÜZÜ...”*